

Besvikelsens melodi

Petter

Ibland förstår jag inte ens på mig själv
Jag är mitt i folkhavet men jag står helt själv
Vet jag mår dåligt men
Kan inte styra mina känslor så jag går dit jämt
Man vill så gärna vara omtyckt och älskad
Då bygger murar för att inte känna sig så ensam, ah

Besvikelse förväntan
Måste förlika mig min känslan
Min största kritiker, bäst på att döma mig
Mitt liv, jag har allt man kan önska sig
Ändå vill jag ligga under täcket och ba' gömma mig
Rädd för att någon skulle glömma mig
Kanske är det för allt vin som jag har druckit
Eller kanske är det för att jag vill va så jävla duktig
Kanske är det kraven som man måste leva upp till
Kanske är det jag som aldrig vuxit

Ibland så känns det som det räcker
Ont i mågen, sömnlösa nätter
Det brinner i skallen, måste missat alla tecken
Är det som man känner innan man går in i väggen?
Vill börja om och ba' klippa bort hälften
Fyller upp mitt schema för att slippa känna efter, ah

Jag måste bryta mina mönster
Och jag tänker mycket längre för att se konsekvenser
Krav och förväntningar, pressen är hög
Får aldrig visa sig svag, trots man är ledsen och skör
Jag bara gasar och kör och det kan såra mina nära
Lever olika liv i mina olika världar
Vita lögner utan innebörd
Som när bägarn rinner över, jag har vart där och ville dö
Så många situationer i mitt liv jag stått på kanten
Besvikelsens melodi, jag kan den